

INLEIDING

HUUB VAN MELICK

Het Weerribben-weekend zal bij velen als een historische gebeurtenis blijven voortleven. In de rustiek gelegen, maar enigszins tochtige kampeerboerderij van Staatsbosbeheer konden de organisatoren Ger Harmsen en Geert van Wirdum de volgende deelnemers begroeten:

Joost van Blaak, Piet Bakker, Jacque en Gerda Birza, en kinderen, Luuk Blom, Dick de Boer, Maarten Brand, Solita Bregman, Anneke van Bremen, Peter Coesel, Candida Daan, Gerard Dirkse, Heinjo During, Willem en Albertine Ellis, Rob Gradstein, Henk Greven, Sam Groenhuijzen, Dieuwke de Heer, Albert Hoekstra, Ireen van Hoorn, Pim v.d.Knaap, Joop Kortselius, Wim Labey, Koos Landwehr, Betty van Leeuwen, Wim Loode, Nol Luitingh en dochters, Wim Margadant, Huub van Melick, Paul de Mey, Hans de Molenaar, Frits Muller, Sjany Mutzers, Wim Rubers, Koos Schröder, Harrie Sipman, Ellen Smit, Jan Smittenberg, Joop Smittenberger, Flip Sollman, Dries Touw, Mirjam Veerkamp, Bob Vermeulen, Diederick Vogelpoel, Sieuwke van der Werf, Marian

Sollman, Dries Touw, Mirjam Veerkamp, Bob Vermeulen, Diederik Vogelpoel, Siewuke van der Werf, Marian van Wieringen en zoon, Ben van Zanten en zoon.

Nadat Geert van Wirdum aan de vooravond van de excursies een uiteenzetting had gegeven over de opzet van dit bryologisch weekend, vertrokken op zaterdagochtend met harde wind en koude regen de deelnemers groepsgewijs naar het veenlandschap van Noordwest-Overijssel. Onder deze, ook voor bryologen, minder gunstige weersomstandigheden moesten op voorgedrukte mosgroene 'checklists' veldwaarnemingen worden opgetekend voor het vaststellen van de in het gebied voorkomende soorten en hun verspreiding.

Verkleumde handen, doorweekt papier, niet schrijvende ballpoints en weggewaaide formulieren maakte soms een vroegtijdig einde aan het veldwerk. Veelal beperkte men zich tot het verzamelen van materiaal waaruit, zoals later bleek, belangwekkende vondsten te voorschijn zouden komen. Het werd die dag een afvalrace waarbij Frits Muller als eerste afhaakte. Niets vermoedend liep hij in een petgat waarvoor hij anderen waarschuwde en verdween tot aan zijn middel in het Sphagnum. In de boerderij trachtte hij bij een hardrokkende maar slecht brandende kachel wat op verhaal te komen. Spoedig kreeg hij gezelschap van medelotgenoten. Koude en tocht verdreef hun naar een obscuur opkamertje dat uiteindelijk warmte, sfeer en gezelligheid bood. Doorweekte en verkleumde excursiegangers zochten hier een droog heenkomen en konden enigszins op adem komen. Het barre weer met snerpende wind en koude voorjaarsregen bracht de tongen in beweging en menige herinnering uit het verleden werd als smeugig verhaal opgediend.

Een aantal laatkomers bleek zich aan het veldwerk onttrokken te hebben door een café op te zoeken in het naburige Kalenberg. In plaats van mossen had een rijke verzameling veenwerktuigen, die als overblijfsel uit het verre verleden het interieur van het café sierde, alle aandacht

Aan het eind van de middag was de groep weer herenigd en kon met zich verheugen op een met toewijding verzorgde, maar enigszins uit de hand gelopen maaltijd. Door een verkeerde timing veranderd de 'afkokers' van een bloemige aardappel in een melige brij waar het vocht met behulp van theedoeken uitgeslingerd moest worden. Door het appelmoes dat als groente werd toegevoegd kon het avondmaal als hete bliksem genuttigd worden.

Na de vaatwas en enig corveewerk begon tegen achten de jaarvergadering die de geschiedenis zou ingaan als één van de koudste uit het bestaan van de werkgroep. De viering van het 25-jarig jubileum zou het hoogtepunt van deze avond vormen. Een feestcommissie bestaande uit de heren van Zanten, Barkman, Luitingh en Margadant had de nodige activiteiten voorbereid. Met dikke jas en handschoenen aan opende Ben van Zanten de feestvergadering en verwelkomde Prof. R.v.d.Wijk, die speciaal voor deze gelegenheid was uitgenodigd. Het zou de laatste keer zijn dat hij temidden van de werkgroep zou toeven. Tot zijn grote verrassing werd hij, samen met Sam Groenhuijzen, tot erelid van de bryologische werkgroep benoemd. Wim Meyer, die niet aanwezig kon zijn, en Koos Landwehr ontvingen de onderscheiding 'lid van verdienste'. Alle vier mochten uit handen van de voorzitter een toepasselijk geschenk in ontvangst nemen met een door Nol Luitingh zeer fraai verzorgde oorkonde. Andere ter vergadering gebrachte huishoudelijke punten werden door de feestelijke stemming min of meer op de achtergrond gedrongen. Wat nog wel in de herinnering is achtergebleven betreft de plannen die Rob Gradstein ontvouwde over de International Association of Bryologists (I.A.B) en de overname van het voorzitterschap door Wim Margadant. Oh ja, nog wat. Met meerderheid van stemmen werd besloten een contributie van f5,-- per jaar te heffen om portie- en drukkosten te dekken. Na 25 jaar mocht dit wel, nietwaar!

De tweede excursiedag bracht nauwelijks enige weersverbetering waardoor enkelen vroegtijdig huiswaarts keerden. De doorzetters werden beloond met verscheidene verrassende vondsten, waaronder *Ulota crispa* en *Radula complanata*.

De derde en tevens laatste excursiedag bracht een ommekeer. Windstil en zonnig voorjaarsweer lokte de overblijvers vroeg uit de veren en met veel enthousiasme trok men, wederom in groepjes, het veld in om het ochtendprogramma af te werken. Veel leverde dit niet meer op. Tegen het middaguur verlamde de bryologische activiteiten en liet men al rustend tegen opgetaste rietbundels het prille voorjaarszonnetje weldadig op zich inwerken. Onder het motto: "Eind goed, al goed" vertrok men in de loop van de middag min of meer voldaan huiswaarts.

Gewoon
haarmos

c.r.m. object DE WEERRIBBEN

waterkaart

